

De bittere illusie van vredig samen alleen zijn

Peter van Strien

Een man en een vrouw staan bewegingloos in de lege ruimte. Allebei mouwloos hemmetje, lange broek, blote voeten. Drukkende stilte. Dan pakt de man een gereedstaande lijntrekker, zo'n apparaat dat ze op sportvelden gebruiken. De witte lijn bakent een rechthoekig veld af op de zwarte speelvloer. Zes bij acht, misschien, ongeveer. We kijken mee.

'Nu staan we voor ons huis. Het is een mooi huis. Het is een oud huis. Het is een mooi oud huis.' Ze spreken zachtjes. Schools leestoontje. Jip en Janneke, denk ik even, Maar dan anders 'Stel je voor: zo ver van andere mensen. Helemaal alleen. Samen alleen. Samen alleen met elkaar.' Ze vullen elkaar aan, herhalen en beamen eindeloos. Glimlachend. Of is het een vermoeide glimlach? Een vredig plaatje of sluimert er iets giftigs onder die oppervlakte? Totdat de man opeens de stilte aan flarden scheurt met de kreet: 'Eindelijk alleen!!!'

Die kreet laat zien dat er iets niet goed zit. De intimiteit van het stel had al iets ongemakkelijks, iets minder vanzelfsprekends, maar nu weten we het zeker: er hangt iets in de lucht. Dreiging. Gevaar. Pinter. En Beckett. Maar dan anders. 'Er kan iemand komen', zegt ze. Hij blijft maar zeggen dat dat niet kan, niet mag en niet zal gebeuren. Zij gaat tegen hem in, blijft het maar zachtjes herhalen. Totdat de gevreesde indringer binnenvalt met een radiootje dat een Noors liedje speelt. De vorige eigenaar van het huis. De goedlachse, spontane buurman zal door zijn komst het plan van een vredig samen alleen zijn danig op de proef stellen en misschien wel finaal ontregelen.

De jonge theatermaker Liliane Brakema levert met deze voorstelling bij NNT een overtuigend visitekaartje af. Ze maakt de kale tekst van de Noorse schrijver Jon Fosse ijzingwekkend spannend en brengt de voorstelling tot een pijnlijk hoogtepunt in een keiharde fysieke confrontatie.

Een topprestatie van Wendell Jaspers en Joost Bolt. Een lange rituele uitputtingdans à la Jan Fabre met wurgende omhelzingen en brute krachtmetingen. Die de crisis in een relatie treffend in beeld brengt. De bittere illusie van samen alleen. Ze komen er nog wel achter. Samen alleen is ook alleen.
